

EDITORIAL

L'ESPILL

REVISTA FUNDADA PER JOAN FUSTER
SEGONA ÈPOCA / NÚM. 4 / PRIMAVERA 2000

DIRECTOR: Antoni Furió

CAP DE REDACCIÓ: Gustau Muñoz

CONSELL DE REDACCIÓ:

Xavier Antich, Olga Dénia,
Martí Domínguez, Ferran
Garcia-Oliver, Vicent Olmos,
Faust Ripoll, Pau Viciano

CONSELL ASSESSOR:

Cèlia Amorós, Joan Becat,
Manuel Borja-Villel, Eudald
Carbonell, Narcís Comadira,
Manuel Costa, Alfons Cucó,
François Dosse, Antoni Espasa,
Ramon Folch, Mario Garcia
Bonafé, Salvador Giner, Josep
Fontana, David Jou, John
Keane, Giovanni Levi, Isabel
Martínez Benlloch, Joan
Francesc Mira, Javier Muguerza,
Francesc Pérez Moragón,
Damià Pons, Josep Ramoneda,
Ferran Requejo, Vicenç Rosselló,
Xavier Rubert de Ventós, Pedro
Ruiz Torres, Vicent Salvador,
Josep Maria Terricabras,
Vicent Todolí, Enzo Traverso,
Josep Antoni Ybarra

Edita: Universitat de València
i Edicions Tres i Quatre

Redacció, administració i subscripcions:
Publicacions de la
Universitat de València,
Arts Gràfiques, 13 46010 València.
Tel.: 96 386 41 15 Fax: 96 386 40 67
E-mail: lespill@uv.es

Disseny gràfic: Enric Solbes
Fotocomposició i maquetació:
Publicacions de la
Universitat de València

Impressió: Tipografia Artística Puertes
Distribució: Enlace S.A.

Tels.: 96 186 10 34 / 93 338 14 00 /
971 71 30 78

ISSN: 0210-587 X

Dipòsit legal: V-2686-1979

Preu d'aquest número: 1.500 ptes.

Sembla bastant evident, a hores d'ara, que termes com la *globalització* o el *multiculturalisme* són molt més que rètols identificadors de modes teòriques efímers. Que, més aviat, designen tendències i fragments d'una realitat en mutació accelerada, amb components importants d'innovació. De poc val d'afirmar, amb escepticisme o sornegueria, segons els casos, que no hi ha res de nou sota el sol. La intensificació dels fluxos econòmics globals, la constitució d'un mercat mundial efectiu en molts sectors d'activitat, l'amplíssima circulació d'informació i de productes culturals enllà de les fronteres o les noves onades migratòries, així com les reacomodacions institucionals en curs, per força han d'induir a replantejar esquemes de pensament. És, doncs, tot un conjunt vast de qüestions relacionades amb la identitat, les minories, la convivència de cultures, la ciutadania que cal repensar en les noves condicions. Sens dubte, els qui primer ho han comprés això, són els defensors de l'*statu quo*. Els estats nació tradicionals, llevat del més poderós d'aquesta terra, no deixen de qüestionar-se la nova situació, en termes del risc associat, però també dels rèdits possibles de cara a la consumació d'antics somnis homogeneïtzadors. Certament, les situacions són d'allò més diverses. La galàxia de la identitat engloba un ventall molt ampli de realitats. Per la seua banda, les cultures i nacions minoritàries, o sense estat, tenen una feina feixuga per davant, tot i que també possibilitats inèdites que han de saber aprofitar. La tasca primera és, en efecte, passar comptes amb els perfils nous de la realitat que s'atansa, copsar-ne els trets més significatius. Però sobretot hauran de defugir l'estèril insistència identitària o ètnicista, una deriva en el fons afeblidora i inacceptable, per a trobar un nou concepte de ciutadania avançada, més complexa, capaç d'incloure els drets de quarta generació (drets col·lectius, drets culturals) i culminar, així, el paradigma de la modernitat. I mentre es mira de no errar els diagnòstics, caldrà parar esment en la necessitat indefugible d'articulació i d'actualització de formes i pràctiques per a situar-se en millors condicions en un context més difícil. Perquè si fins ara havien hagut de fer front a estats homogeneïtzadors, ara s'enfronten també a la pulsio abassegadora del mercat, del nou mercat global, no menys homogeneïtzador, que ve a reforçar, amb nous instruments, les antigues pressions. I tanmateix, paradoxalment, el panorama actual ofereix també altres possibilitats. Parlem-ne.